

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 41. Joannes Patr. Constantinop. gradu movetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

Secul. XIV. est curis filii sui Ludovici Marchionis
A. C. 1347. Brandeburgici. (*)

§. XLI.

Joannes Patriarcha Constantinopolitanus gradu movetur.

Nic. Greg. l. 15. c. 5. 7.
 Anna Græcorum Imperatrix Cantacuzeni progressibus irritata suggerentem sibi pacis consilia Patriarcham Joannem Aprium adeo cœpit averfari, ut eum exauthorare statueret. Optimum id præstandi modum fore credidit, si protegeret Gregorium Palamantem, & hujus sectatores Montis Athonis Quietistas Patriarchæ infensos propterea, quod ipsorum tomum seu expositionem doctrinæ condemnasset. Tenebat Anna Palamantem inclusum carceri palatii; & ad monachos Montis Athonis scripserat rei causam esse nova dogmata, quæ docendo conturbaret Ecclesiam. Sed tum agere

(*) Quisquis amat veritatem, legat, obsecro, Imperatoris Ludovici Bavari Defensorem firmissimum Herwartum ab Hochenburg, cujus opus numeris omnibus absolutum cunctis in bibliothecis majoribus habetur. Ad me quod attinet: si usquam, certe hic pauca non sufficiunt: multa vero non capit æquum notarum spatium.

gere prorsus alia; omni eum studio com-
 plecti; ejus & doctrinam probare, & con-
 filia aperte sequi. Experrecta protinus
 & evagans late doctrina nova totam tur-
 babat urbem: impugnabatur enim ab
 Episcopis, Sacerdotibus, iisque cunctis,
 qui religionem melius edocti erant: hinc
 nascebantur contentiones assiduæ.

Secul. XIV.
 A.C. 1347.

Imperatrix Nicephoro Gregoræ opi-
 niones Palamantis novas proponebat,
 consilium petens. Videbat illum Pa-
 trum & conciliorum doctrinæ deditum
 sine ullo sibi gratificandi studio: etsi Do-
 minæ suæ præsentibus cuncti applaude-
 rent. Igitur ira flagrans eum dimisit du-
 riter, animi sensa scripto tradere jussum,
 ut illi, qui cum ipsa sentirent, tanto ma-
 gis ei refragari possent. Nicephorus
 Gregoras, postquam ita se declaraverat,
 quotidie mandatum exilii expectabat:
 cum Cantacuzenus Constantinopoli po-
 titus est. Nam per clandestinam prodi-
 tionem noctu eam intravit 7 Febr.
 1347, & ordine tam composito, ut nihil
 sanguinis funderetur.

Nic. l. 15. c. 8.

Die priore Imperatrix detrahendum
 de fastigio Patriarcham curaverat negle-
 ctis monitis Arbitri conscientie suæ mo-
 nachi virtute præditi, quem ideo gratia
 privabat sua. Convocabat igitur Epis-
 copos, omnesque Palamantis fautores:
 portæ palatii occludebantur cunctis Pa-
 triar-

Cant. l. 3. c. 99

Nic. c. 9.

Sæcul. XIV.
A. C. 1347.

triarchæ defensoribus : ipse non admittebatur ad concilium ; sed vadimonii deferti damnabatur : & amotionis sententia non aliam continebat causam, quam quod Palamantem ac doctrinam ejus diris devoverit, atque tomum in ejus gratiam scriptum per tomos posteriores infirmaverit. Vespera Imperatrix eos, qui partem illa in actione habuerant, lauto accepit convivio : lætitia erat magna inter faceta dicteria cachinnosque parum modestos : sed quam sub finem noctis corruptit adventus Cantacuzeni : quem Imperatrix, cum aliquamdiu frustra restitisset, cogebatur agnoscere Imperatorem, sed in secundo gradu post se suumque filium.

Cant. l. 4. c. 3. Ille palatium ingressus exire hinc iussit captivos omnes quacunque de causa ibi detentos, excepto solo Patriarcha Joanne : quem adiit, & objurgavit, quod Imperatricem contra ipsum exacerbasset, ac civile fovisset bellum. Dein addebat : Non exhibitum esset tibi hac in re negotium ; nisi te Præsules exauthorassent, antequam intrarem Constantinopolim. At ob doctrinæ corruptionem, de qua te accusant Episcopi, te condemnassem, si convictus esses : si vero te purgasses, obstaret nihil, quin sedem reciperes tuam. Nunc, postquam Episcopi te damnarunt, eam reddere tibi nequeo. Permitto tamen,

men, ut te purges, si velis. Cum Pa-^{Sæcul. XIV.}
triarcha se id cupere dixisset, statuerunt A.C. 1347.
diem, qua Episcopi convenirent in pala-
tium. Itaque postquam dies advenerat,
& Præsules cum probatissimis inter Mo-
nachos, & cum spectatissimis e senatu
congregati erant; accitus est Patriarcha,
ut subiret iudicium. At recusabat: etsi
pro more ter esset citatus; ac Imperator
ipse illuc venisset.

Tum a motionem illius communi Præ-
sules sententia statuebant, mandabant-
que litteris; adjungentes decretum ad
doctrinam pertinens, in quo cuncti de-
clarabant, Acyndinum, & hujus partes,
quarum esset Joannes, de religione opi-
niones malas imbibisse; Palamantem ve-
ro ac sectatores ejus loqui ac sentire in-
star sapientium Theologorum. Haud
multo post Palamitæ conquerebantur a-
pud Imperatorem, quod Patriarcha Joan-
nes quosdam Episcopos & privatos ho-
mines ad partes suas traheret, ac se per
injuriam gradu motum proclamaret: pe-
tebant igitur, ut pelleretur ex urbe, at-
que sic tolleretur dissidium obturbans
Ecclesiam. Assentiens Imperator Pa-
triarcham misit Didymoticum: & inde
eodem anno Constantinopolim remisit
semper captivum: ubi post decem ab a-^{Nic. l. 16. c. 4}
misso munere menses mortem oppetiit,
annos

Sæcul. XIV. annos sexaginta quinque natus, quorum
A.C. 1347. quatuordecim egerat ut Patriarcha.

§. XLII.

Palamas valet autoritate.

Cum Palamantis sectatores Cantacuzeni res procedere vidissent, studebant sibi conciliare gratiam ejus: sed & Imperatricem Annam sibi benevolam reddere conabantur tam per Proceres ei addictos, quam per foeminas ejus domesticas. Cantacuzenum e longinquo sua insensa ut pertraherent; suffragabantur ei clanculum scriptis, variisque artibus: ac ejus ingressum in urbem vehementer adjuverant.

Palamas ejus Patriarcham facere, cum se ipsum haud posset, Isidorum voluit de præcipuis sectatoribus suis unum; qui primum Monachus, dein electus in Episcopum Monembasiæ; sed convictus errorum Palamantis, suo gradu & piorum coetu motus fuerat: ut docet tomus seu decretum synodicum Ignatii Antiocheni Patriarchæ scriptum mense Novembri, indictione decima tertia, sive anno 1344. Isidorus tamen evasit Patriarcha Constantinopolitanus: quæ res fuit causa schismatis in hac Ecclesia. Nam Præfulum plerique primo in templum Apo-

Allat. lib.
p. 188.